



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 328/2026
31.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због три кривична дела недозвољене полне радње из члана 182. став 3. у вези става 1. у вези члана 181. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Предрага Томовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Неготину 2Кв. 187/25 од 20.11.2025. године и Апелационог суда у Нишу 3Кж.2. 838/25 од 19.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Предрага Томовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Неготину 2Кв. 187/25 од 20.11.2025. године и Апелационог суда у Нишу 3Кж.2. 838/25 од 19.01.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Неготину 2Кв. 187/25 од 20.11.2025. године одбачен је захтев браниоца окривљеног АА за понављање кривичног поступка завршеног правноснажном пресудом Основног суда у Неготину 3К. 94/20 од 13.09.2024. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу 3Кж.2. 838/25 од 19.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Предрага Томовића изјављена против решења Основног суда у Неготину 2Кв. 187/25 од 20.11.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Предраг Томовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане одлуке преиначи тако што ће усвојити захтев за понављање поступка и дозволити обнову поступка или иста укине и предмет врати на поновну одлуку.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП. Дакле, ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења нумерише повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које повреде су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, образлажући наведене повреде закона, бранилац наводи да су се након доношења правноснажне пресуде појавиле нове чињенице - да су се оштећене договориле да „набозају“ професора АА и нови докази управо на ту чињеницу и то испитивање нових сведока на околност мотива оштећених лица који у претходном поступку нису испитани - ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, као и поновно испитивање ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, а на околност лажног пријављивања окривљеног, као и фотокопију СМС поруке. По ставу одбране, нижестепени судови су погрешно заузели став да не постоје нове околности и чињенице које би довеле до понављања кривичног поступка, односно да се не ради о новом доказу у смислу члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП. Даље се наводи да сведоци који су иначе испитани могу имати значај нових доказа, јер као што је у овом конкретном случају, суд исте није испитао на евентуално могући договор ученица, а није ни одбрана, јер ову чињеницу није знала обзиром да је скриншот поруке са међусобном комуникацијом ученица био ван поседа одбране.

На описани начин, бранилац у суштини указује на погрешну оцену чињеница, односно оспорава оцену нижестепених судова о подобности предложених доказа и чињеница да се на основу њих дозволи понављање кривичног поступка и погрешну примену одредбе члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона.

Врховни суд је имао у виду и наводе захтева у којима се бранилац позива на решења Врховног касационог суда Кзз 442/2017 и Кзз 121/2019, али налази да наведене одлуке нису од утицаја на одлучивање у овом поступку, обзиром да у предмету Кзз

442/2017 није иста кривичнопроцесна ситуација, док је решењем Кзз 121/2019 од 07.02.2019. године захтев за заштиту законитости одбачен као недозвољен, али из других разлога, односно повреда закона на које је бранилац у том захтеву указивао.

Сходно изнетом, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић